

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Михайло САВЛЮК, 1984 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2008 році Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника за спеціальністю Політологія, працює провідним спеціалістом в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу, Міністерство освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Політологія».

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 20.051.242, утворена наказом ректора Карпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, від 23.07 2026 року № 948, у складі:

- Голови разової Василя КЛИМОНЧУКА, доктора політичних наук, спеціалізованої вченої професора, професора кафедри політичних наук ради – Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.
- Рецензентів – Світлани МАТВІЄНКИВ, кандидата політичних наук, доцента, доцента кафедри політичних наук Карпатського національного університету імені Василя Стефаника;
Тетяни МАДРИГИ, кандидата політичних наук, доцента, доцента кафедри політичних наук Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.
- Офіційних опонентів – Сергія ДАНИЛЕНКА, доктора політичних наук, професора, професора кафедри міжнародних медіакомунікацій та комунікативних технологій Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
Інни ПРОНОЗИ, кандидата політичних наук, доцента кафедри політичних наук і права Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського».

на засіданні 23 вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки Михайлу САВЛЮКУ на підставі публічного захисту дисертації «Загрози

інформаційній безпеці в соціальних мережах під час Війни за Незалежність України» зі спеціальності 052 Політологія.

Дисертацію виконано у Карпатському національному університеті імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ.

Науковий керівник: Юлія КОБЕЦЬ, кандидат політичних наук, доцент, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, доцент кафедри політичних наук.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису.

Наукова новизна та теоретичне значення одержаних результатів дисертаційного дослідження полягає у комплексному політологічному осмисленні сучасних загроз інформаційній безпеці України у соціальних мережах в умовах гібридної війни, а також у розробці теоретичних, методичних і прикладних підходів до захисту та підвищення стійкості інформаційного простору держави.

Уперше: комплексно досліджено сучасні загрози інформаційній безпеці України у соціальних мережах як складник гібридної війни, визначено їхню політичну природу, механізми продукування та поширення, а також безпекові наслідки для держави й суспільства; розроблено та обґрунтовано механізм інституційної взаємодії у сфері протидії загрозам у соціальних мережах, що враховує багаторівневність суб'єктів (державні органи, сектор безпеки й оборони, медіа, громадянське суспільство, міжнародні партнери, платформи) та потребу гнучкої координації в умовах швидкозмінних інформаційних кампаній; здійснено типологізацію наявних і потенційних загроз у соціальних мережах (дезінформаційні кампанії, маніпулятивні наративи, ІПсО, бот-мережі та мережі координованої поведінки, мікротаргетинг, дискредитаційні кампанії, інформаційне «засмічення», кібератаки на акаунти й канали комунікації) та визначено індикатори їх виявлення в рамках інституційного реагування; проаналізовано ключові кейси інформаційного впливу на Україну (2014–2025 рр.) у соціальних мережах як емпіричну основу для виявлення закономірностей еволюції інструментів агресора, змін у наративній структурі та ефективності протидії; застосовано SWOT-аналіз і прогнозування до сфери інформаційної безпеки у соціальних мережах, що дало змогу визначити пріоритети зміцнення стійкості та сформувані практико-орієнтовані рекомендації щодо оптимізації державної політики.

У дисертаційній роботі **удосконалено:** теоретико-методологічні засади аналізу інформаційної безпеки в умовах диджиталізації та платформізації політичних комунікацій, що дозволило точніше розкрити специфіку загроз у соціальних мережах як окремого сегмента інформаційного простору; категорійно-понятійний апарат дослідження інформаційної безпеки через уточнення змісту й співвідношення понять «інформаційна безпека» – «інформаційна агресія» – «ІПсО» – «дезінформація» – «стратегічні

комунікації» – «стійкість інформаційного простору» у контексті гібридної війни; підхід до аналізу інституційних чинників інформаційно-безпекової політики України шляхом виокремлення функційної параметризації завдань у сфері соціальних мереж (моніторинг, превенція, реагування, кризові комунікації, міжвідомча координація, взаємодія з платформами та громадянським суспільством).

Набули подальшого розвитку положення про: роль соціальних мереж у гібридній війні як інструменту стратегічного впливу, що здатний одночасно формувати політичний порядок денний, підривати довіру до інститутів, поляризувати суспільство й впливати на міжнародне сприйняття України; значення інституційної спроможності держави у протидії загрозам у соціальних мережах — через професіоналізацію кадрів, удосконалення нормативно-правової бази, розвиток міжвідомчої координації та технологічних інструментів моніторингу й реагування; оптимальні моделі поєднання реактивних (виявлення, нейтралізація, блокування, спростування) та проактивних (побудова стійкості, медіаграмотність, стратегічні комунікації, підтримка незалежних медіа) підходів до політики інформаційної безпеки у воєнний період; механізми міжнародної взаємодії у протидії дезінформації та ІПсО в соціальних мережах як чинник посилення стійкості України й гармонізації практик із партнерами (обмін даними, спільні стандарти, координація реагування, підтримка спроможностей).

Дисертація виконана державною українською мовою.

Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, що поділяються на вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел та літератури, який налічує 386 позицій, а також 13 додатків. Загальний обсяг дисертації – 282 сторінки, з них основний текст – 202 сторінки.

Дисертація відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 р. (зі змінами) «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», що відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12.01.2022 №44 (зі змінами).

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, з них: 4 статті у наукових виданнях, внесених до Переліку наукових фахових видань України (категорія Б), та 4 наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації, що відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12.01.2022 №44 (зі змінами):

1. Савлюк М. Теоретико-методологічні засади дослідження інформаційної безпеки. Вісник Прикарпатського університету. Серія:

Політологія. 2023. Випуск 15. С. 60–68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-1-8>

2. Савлюк М. Гібридна війна в Україні: сучасні підходи. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія. 2024. Випуск 17. С. 187–197. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-17-23>

3. Савлюк М. Важливість інформаційної безпеки в соціальних мережах для загальнонаціональної безпеки: безпековий вимір України. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія. 2024. Випуск 18. С. 300–309. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-18-30>

4. Пролорензо А., Савлюк М. Кіберзахист як складник інформаційної безпеки держави в умовах гібридної війни. Національні інтереси України. 2025. № 6 (11). С. 198–213. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-6\(11\)-198-213](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-6(11)-198-213)

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

1. Василь КЛИМОНЧУК, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Оцінка позитивна, зауважень немає.

2. Світлана МАТВІЄНКІВ, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Оцінка позитивна, зауважень немає.

3. Тетяна МАДРИГА, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Оцінка позитивна, зауважень немає.

4. Сергій ДАНИЛЕНКО, доктор політичних наук, професор, професор кафедри міжнародних медіакомунікацій та комунікативних технологій Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Оцінка позитивна, зауважень немає.

5. Інна ПРОНОЗА, кандидат політичних наук, доцент кафедри політичних наук і права Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського».

Оцінка позитивна, зауважень немає.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ДФ 20.051.242 Карпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, присуджує Михайлу САВЛЮКУ ступінь доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки зі спеціальності 052 Політологія.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Василь КЛИМОНЧУК